

ATTACK OF THE SORORITY MAGGOT BINGO IN THE SLIMEBALL BOWL-A-RAMA STUDIOS

SUSANNE BRUYNZEEL
IN CONVERSATION WITH
BAS DE BOER

Anybody invited to realize a project in 1646 is asked to engage in conversation with a previously unknown correspondent.

This conversation takes place via e-mail and stretches through the whole period during which the artists develop their initial idea into final results. 1646 invites the correspondent at the other end of this contact to figure his/her way through this actual process.

In trying to picture what result the artists' work is going to, such exchange can become a reflection on the amount of otherwise untraceable choices of the moment which make up to the artists' practice.

This issue is part of the exhibition by Bas de Boer
Attack Of The Sorority Maggot Bingo In The Slimeball

1646.

Boekhorststraat 125, 2512 cn, The Hague
The Netherlands

<http://1646.nl> - info@1646.nl

13 maart: Susanne Bruynzeel (SB) aan Bas de Boer (BdB)

Een eerste bericht! 1646 heeft me gevraagd om al email-schrijven de inzicht te krijgen in jouw werk, beweegredenen en inspiratie. Een tijd geleden heb ik jouw werk gezien op de academie; een grote, ruimtelijke installatie met maquettes. In Spanje, Figueres, [groepstentoonstelling van kunstenaars uit Den Haag in Museo de l'Emporda, 2006 – SB] liet je schilderijen zien en nu weet ik dat je bezig bent met het Cowboy Cardboard project. [Cowboy Cardboard is een filmproject waarin alle sets en kostuums gemaakt zijn van karton en plakband. Het is een ode aan en persiflage op de klassieke spaghettiwestern – SB] Hoe verhouden zich deze verschillende vormen tot elkaar? Wat zal ik in april te zien krijgen?

14 maart: BdB – SB

De drie genoemde onderdelen hebben met elkaar te maken, ze lopen in mijn werk in elkaar over. Natuurlijk zijn het drie verschillende disciplines met elk hun eigen werkwijze. In mijn installaties – hiermee ben ik gestopt – werkte ik vroeger met schaalverhoudingen; met de vraag of het wel of niet een maquette was in relatie tot de ruimte waarin het gepresenteerd werd.

Mijn schilderijen beginnen vaak met een basis-idee, langzaam schilder ik er dingen bij en er overheen, hierdoor worden het een soort geschilderde collages. Ik probeer vaak een vreemd perspectief toe te passen.

Cowboy Cardboard is interessanter omdat het zoveel verschillende aspecten heeft: decor, karakters, script, montage, samenwerking met anderen, vele disciplines in 1 werk.

Met de tentoonstelling in 1646 wil ik alles tot één geheel samenbrengen. Hierover later meer.

18 maart: SB – BdB

Begrijp ik het goed als ik zou zeggen dat het Cowboy Cardboard project is voortgekomen uit die maquette-installaties van vroeger? Het lijkt logisch dat die installaties, zoals ik heb gezien met verschillende maquettes op een tafel, een verhaal vertelden, een soort storyboard waren. En wellicht werkten de installaties, met bij elkaar geplaatste scènes, als collages, net als de schilderijen dat nu doen?

Misschien kan je me iets vertellen over die installaties. Hoezo waren deze maquettes gerelateerd aan de ruimte waarin je ze plaatste?

19 maart: BdB – SB

CC [Cowboy Cardboard – SB] is qua materiaalkeuze (karton) en praktische bewerking voortgekomen uit de maquettes, verder hebben ze niets met elkaar te maken. Nee, CC staat niet in verhouding tot mijn werk omdat ik dit niet als autonome kunst beschouw, maar als een manier om een eigen film te maken. Zie, ik wou juist iets anders doen dan kunst, dit filmproject is laagdrempeliger of juist beter, ik vind kunst vaak te quasi-inhoudelijk of teveel in zichzelf gekeerd, prekend voor eigen parochie.

Ik denk dat mijn expositie wel voortkomt uit de werkwijze van CC, ik ga nu ook meerdere elementen samen brengen tot een geheel. De elementen voor de expositie in 1646 zijn schilderijen, props uit schilderijen, filmsets en een vitrine-installatie. De aankleding van de ruimte (op het feestje van de opening) en het werk zouden ongemerkt in elkaar moeten overgaan en even belangrijk moeten zijn. Ik wil een ruimte maken waarin je niet weet of er nog iets gaat gebeuren of dat er al iets gebeurd is, zoals op een filmset. De oude maquettes en video's gingen voor mij vaak over de fysieke verhouding tot de beeldinformatie op een plat beeld; billboard, tv, etc. Het rare was – en is – dat je heel veel informatie in je opneemt waar je fysiek niet bij bent, dat je kijkt naar de verkleining op een scherm en dat je je daartoe gaat verhouden. Die vervreemding probeerde ik te onderzoeken in mijn maquettes en oude video's.

24 maart: SB – BdB

Dit maakt meer duidelijk. Jouw installatie zal zich richten op schaal en verhoudingen en zal werken als een verhaal met verschillende elementen die terugkomen in de schilderijen, in de props en in de sets.

Beweegt de toeschouwer zich misschien ergens tussen het platte vlak en de drie-dimensionale ruimte?

Bevindt het werk zich tussen realiteit en fictie?

Is dit het soort vervreemding dat je bij de kijker zou willen oproepen?

30 maart: BdB – SB

Voor en achter de schermen, binnen en buiten het kader, het proces en het resultaat, de aankleding en het werk: voor mij zijn deze tegenpolen heel belangrijk in een werk of totaalinstallatie, zij vullen elkaar aan.

Ik denk niet dat mijn werk over droom en werkelijkheid gaat. Misschien is een expositieruimte per definitie een geënceneerde omgeving, zoals een decor of filmset en wil ik deze situatie meer naar mijn hand zetten. Ik wil de bestaande ruimte zo vormgeven, dat het niet een witte serene galerieruimte is.

2 april: BdB – SB

Ik heb inmiddels alles voorbereid voor de expositie, maar ik denk dat er nog veel dingen aangepast moeten worden

wanneer ik eenmaal begonnen ben met opbouwen. Ik ga de achterraimte verduisteren, ik schilder met kunstlicht en wil de schilderijen in dat licht presenteren. De voorruimte wil ik ook zo aanpakken, hier moet ik alleen nog een goede oplossing voor zoeken. Het grote raam verduisteren is geen oplossing, denk ik. Ik wil zo snel mogelijk aan het werk in 1646.

Alles wat je op de expositie zal gaan zien, moet een complete indruk maken en een eigen logica hebben. Een voorbeeld; als ik naar een expositie ga en ik zie een schilderij aangelicht door een spotje, dan is dat spotje voor mij onderdeel van het werk.

Zondag ga ik de spullen verhuizen en inrichten, tot nu toe klinken mijn teksten vooral theoretisch: ik hoop dat de praktische uitvoering meer duidelijkheid zal scheppen in mijn werkwijze.

7 april: SB – BdB

Heb je alle objecten, materialen en schilderijen naar 1646 gebracht? Misschien kan je mij stap voor stap beschrijven hoe je deze komende tijd in de ruimte werkt. Welke beslissingen je moet nemen en waarom, etc.

Eerst nog wat andere vragen: vormt de voorstelling in het schilderij het startpunt voor de ruimtelijke objecten? Geven de objecten dan wellicht aanleiding voor een nieuw schilderij, als een verhaal dat zich langzaam aan jou ontvouwt?

Ik denk te begrijpen wat je bedoelt met de rol van de ruimte en hoe alles een eigen logica of samenhang moet krijgen. Op welk moment zal de toeschouwer onderdeel worden van het werk? Of is het feit dat deze de verschillende momenten en verschillende lagen in het verhaal kan ervaren al genoeg?

BdB – SB

Omdat ik ruimtelijk werk maak en tevens schilder, wil ik deze disciplines dichterbij elkaar brengen. Het één volgt uit het ander en andersom; hier zit vaak geen logica in.

De toeschouwers hoeven geen onderdeel te worden van het werk. En het werk hoeft van mij niet in het kader van het schilderij op te houden, misschien is de bar ook wel onderdeel van mijn werk – of staat deze er gewoon omdat het een opening is? De grenzen tussen alle elementen in het werk en in de ruimte – schilderijen, installatie, video, meubilair, bar, muziek, etc – wil ik vervagen, zodat het ene misschien wel helemaal niet in dienst staat van het andere of andersom, of samen even belangrijk lijken. Dat soort dingen vind ik leuk om te doen.

De aannemers zijn nog steeds in 1646 bezig, ik hoop donderdag en vrijdag te kunnen beginnen met opbouwen. Ik zal in grote lijnen een indeling gaan maken van ruimtelijke elementen, schilderijen en projecties. Als alles in de buurt staat van zijn uiteindelijke plek, zal het nog veel afstellen worden met licht en geluid.

12 april: BdB – SB

Vandaag was de eerste klusdag, het is veel puzzelen om de driedimensionale onderdelen te integreren met de schilderijen. Een geluidsvitrine komt in het midden te staan van de achterraimte, de schilderijen moeten uiteraard aan de wand, maar wel zó dat het geen sculptuur wordt met schilderijen er omheen. De geluidsinstallatie zal nog veel werk zijn, de vloer blijkt schuin en alle platenspelers die ik erin ga plaatsen, moeten goed afgesteld worden. Ik heb gemerkt dat de aankleding en de tentoonstelling elkaar ook

kunnen verzwakken, of daar ben ik bang voor, ik wil geen huiskamersfeer oplopen.

SB – BdB

Misschien moeten de schilderijen niet worden opgehangen aan de muren, maar leunen om ze als objecten onderdeel van de installatie te maken. Je schreef eerder dat het ook moet aanvoelen alsof er nog een werkproces bezig is, dus wellicht is dat goed om in gedachten te houden. Wat bedoel je eigenlijk precies met 'geluidsvitrine'? Hoe zit het verder met de props? Ik stel me voor dat deze in de kasten liggen en in de ruimte staan; deze gaan ook een relatie aan met de beelden in de schilderijen, toch? Bij een filmset moet ik aan decors denken, wanden die aan de achterkant worden gestut met balken – is een schilderij niet ook een soort decor in jouw werk? Zo zou je het huiskamergevoel misschien wegnemen en bovendien de wanden weer vrij kunnen maken.

13 april: BdB – SB

De vitrine wordt er een met glas, er zullen 12 platenspelers inkomen die alle geluid maken. Ik ga lp's bij elkaar plaatsen en zoek per lp 1 groef op waarin 1 zin of zinsgedeelte wordt herhaald. Door een plakertje op de plaat te plakken, blijft de plaat in die groef hangen. Hierdoor wordt de zin achter elkaar herhaald en dit maal 12. Het wordt een dwangmatig geheel waarin alle geluiden elkaar proberen te overschreeuwen. Ik heb dit werk al eerder gemaakt in de academie en wou het graag nog een keer maken. De vitrine is nog niet af, de schilderijen ga ik toch ophangen, en op de muur achter de vitrine komt een compilatie van mijn oude video's.

Als je op straat langs 1646 loopt, kijk je door het raam achter op het decor. Hier staat een confetti-kotsmachine, deze zal van pas komen bij de heropening van het nieuwe pand. Ik heb 5 jaar geleden een video met confetti gemaakt in mijn huis en ik vind af en toe nog steeds confetti terwijl ik toch regelmatig mijn huis stofzuig... het is een mirakel.

15 april: SB – BdB

Ik zie wat je bedoelt met de vitrine. [op foto's die als attachment waren meegestuurd - SB] Ben benieuwd naar het geluid! Verhouden het geluid, de schilderijen en de video's zich inhoudelijk tot elkaar? En tot het decor in de voorruimte?

Kan je mij ook iets vertellen over de titel?

BdB – SB

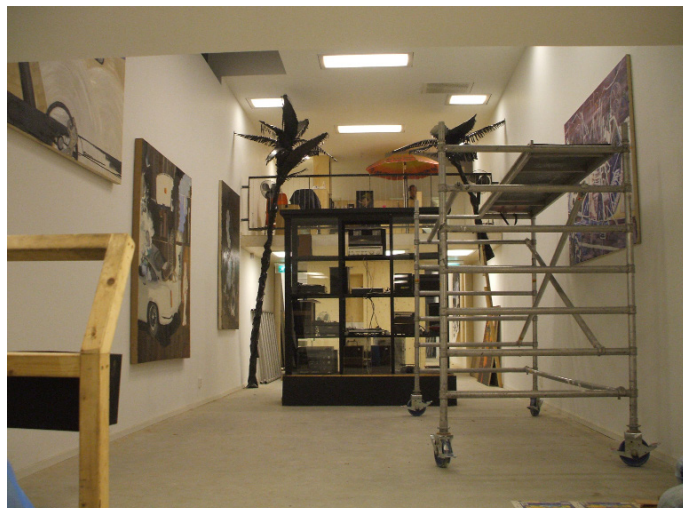
Vandaag is er een hoop gebeurd, veel werk is opgehangen, hier en daar zal nog wel geschoven moeten worden, maar ik heb er wel vertrouwen in.

De schilderijen en video's zijn dus een soort collages, stapelingen van chaos. Het geluid is dat in zekere zin ook, alleen in de vorm van een soort "loop". Als het goed is, moet het – wanneer alles werkt, brandt, geluid geeft, confetti hoest en in rook gehuld is – een totaalwerk worden.

17 april: SB – BdB

Ik ben benieuwd naar al die elementen samen; brand/rook, geluid, confetti... Het werk op de foto ziet er goed uit, maar is braver dan ik mij had voorgesteld. Ik weet echter dat ik hier nog geen video's op kan zien, confetti, rook, etc. Op dit punt kan ik eigenlijk niet anders dan wachten op de tentoonstelling zelf en op alles wat jij nog graag zou willen toevoegen aan onze correspondentie.

Heel veel succes met de laatste loodjes en al het 'vuurwerk'!

BdB – SB

Goed om te horen dat je het ook te braaf vind, dat gevoel had ik zelf ook al. Vandaag heb ik de ramen verduisterd en de bar gebouwd. Ik ben net thuis en heb nu een idee van hoe dingen eruit zien als het daglicht niet de hele ruimte vult, maar als er accenten kunnen worden gelegd met kunstlicht. Langzaam kom ik in de buurt van waar ik heen wil, het ruimtelijk werk en de schilderijen komen dicht bij elkaar en hebben zichtbaar met elkaar te maken.

De titel van de expositie [Attack of the sorority maggot bingo in the slimeball bowl]—a—rama studios - SB] heb ik gehaald van een website met B-movie titels, ik wou met deze titel meer een absurde sfeer creëren, dan een echte betekenis geven. De titel bestaat uit meerdere filmtitels door elkaar gehusseld, een beetje zoals ik de schilderijen opbouw, zoals de projectie een compilatie wordt van oude video's met beelden die over elkaar vallen en de vitrine een stapeling is van geluiden die elkaar verdringen.

Misschien gaat mijn werk over een eindeloze informatiestroom van beelden in het dagelijks leven, die ik op mijn eigen manier probeer te filteren en te gebruiken of te begrijpen of juist niet.
